

den, og det bliver Egnen over Haderup—Feldborg—Hodsager—Aulum.

Hvis ærede Medlemmer har det Kort hos sig, som fulgte Mergelkommissionens Betænkning, vil de, synes det mig, snart kunne komme til at forstaa, at det Forslag, der er stillet af et Flertal i Udvalget, har næsten alle Svagheder, men det har ikke noget Fortrin fremfor Ministerens (Ordføreren [Andreasen]: Det er en Skønsag!). Ja, selvfølgelig, men det ærede Flertal har heller ikke haft andet end et Skøn. (Ordføreren [Andreasen]: Vi har mere end et Skøn, vi har undersøgt Sagen.). Ja, det kan godt være, at det ærede Medlem har lidt mere end et Skøn, fordi det ærede Medlem har været bosiddende paa den Egn, men jeg er heller ikke ukendt der, og jeg sætter dristigt mit Skøn op imod det ærede Medlems. Det gamle Lovforslag, det, der forelaa i 1908, og som Ministeren nu har fulgt, har det Fortrin, at Banen derefter bliver saadant noget som halvanden Mil kortere end Udvalgsforslagets Bane, dels paa Grund af, at der er anlagt en Jernbane fra Vildbjerg til Aulum, og dels paa Grund af den Forlængelse af Linien, som vil følge med, og som skal gaa forbi Eggersgaard til Ørre og videre efter Simmelkær og Nord paa efter Feldborg. Jeg vil tillade mig her at udkaste en Tvivl om, hvorvidt Linien, hvis denne nye Retning, som Udvalget foreslaar, bliver endelig, kommer til at gaa fra Vildbjerg til Ørre. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den nye Bane, hvis det lykkes Udvalgets Flertal at faa sit Ændringsforslag om den nye Linie vedtaget, kommer til at gaa fra Vildbjerg over Sinding—Ørre. Ingen skal nemlig faa mig til at tro, at den Mand, som det ærede Medlem fra Holstebro omtalte i sin Tale i Dag, og som har været den nye Linies energiske Forkæmper, bryder sig om en Linie fra Vildbjerg til Ørre, hvis han ikke kan faa Sinding med. Og med den Energi og Dygtighed, hvormed denne Mand har arbejdet for at faa Linien over til Ørre, vil det efter min Opfattelse gaa saaledes, at lykkes det ham først at faa saa megen Indflydelse ved Hjælp af Medlemmer af Tinget her, at han faar draget Banen over til Ørre, faar han den ogsaa til Sinding, inden Lovforslaget bliver vedtaget. Og saa staa det hele for mig som noget af det urimeligste, der var vedtaget af Banelovgivning her i Landet, saa vidt jeg da evner at se.

Maa jeg nu gøre opmærksom paa — det er jo vanskeligt for Medlemmer, der

ikke er kendte paa saadanne Egne og heller ikke har stærkt detaillerede Kort liggende for sig, at følge de Ytringer, der fremkommer fra Talerstolen her —, at naar vi tænker os Vildbjerg—Aulum til den ene Side og Vildbjerg—Ørre paa den anden Side, er der et Punkt paa Landevejen fra Holstebro til Herning, hvor denne Linie kommer til at skære Landevejen. Lige ved Siden af ligger der et Højdepunkt, hvorfra jeg for kort Tid siden maalte, om jeg saa maa sige, Stillingen til de forskellige Sider. Fra dette Punkt er der over til en Landsby, der hedder Troelstrup paa Linien Vildbjerg—Aulum, 1,500 Alen, det er altsaa mod Vest, og fra Højdepunktet mod Øst er der 3,000 Alen til Eggersgaard, hvorfra der kun er et lille Spring ned til Ørre. Der vil man altsaa lægge en Station. Det forekommer mig, at det er urimeligt, fordi man i Forvejen fra Ørre kun har en Mil til Vildbjerg og en til Aulum, en til Sunds paa Viborg—Herning-Banen og endelig 5 Fjerdingsvej god Landevej ned til Herning, saa man kan ikke sige, at Ørre er uheldigt stillet. Dertil kommer, at der er bedre Vejforhold fra Ørre til de forskellige Sider og til Vildbjerg, end naar der bliver Tale om Banen til Hodsager.

Saa snart vi ved Ørre kommer ud i en Rayon kort derfra, hvor den nye Linie skulde svinge ud til Simmelkær, kommer vi ud i et Stykke Hede, som utvivlsomt er noget af den tarveligste Jord, der findes i Danmark. Denne Hede omkring Nedre-Simmelkær over imod Nedre-Feldborg, Grove o. s. v. er af saa tarvelig Beskaffenhed, at man næsten ikke ser et Græsstraa noget Sted. Staar man f. Eks. nær ved Talund og ser mod Vest ud over den Strækning, der skulde være Opland for den nye Linie, spørger man forbausset sig selv, hvor de Mennesker skulde tænkes at bo, som skulde betjenes af denne nye Linie. Alt i alt vil jeg sige, at jeg kan ikke forstaa Udvalgets Flertal, der har faaet lagt denne nye Linie der frem over Simmelkær. Det er naturligvis en Skønsag, som man siger. Ja vel, men man har dog altid en eller anden fornuftig Begrundelse for sit Skøn. Men hvilken fornuftig Grund der for Udvalgets Flertal har været for denne Linie ad Simmelkær, forstaaer jeg ikke, og jeg er bange for, at der er nogle af det ærede Udvalgsflertals Medlemmer, der heller ikke forstaaer det. Jeg paastaar altsaa, at den nye Linie vil ikke skabe Fordel for mere